

Sagens Kærne. Jeg lyttede spændt efter, hvad der da for det ærede Medlem er Sagens Kærne angaaende Esbjerg Skattevedtægt. Men hvad sagde da det ærede Medlem herom? Han fortalte paa ny, at man skulde huske paa, hvor Skattevedtægten stammede fra, at den er fra 1899 og vedtagen af Højre og Venstre. Men hvad betyder dog dette i Sagen, naar, som det ærede Medlem heller ikke har povet at benægte, denne Skattevedtægt slet ikke binder Ligningskommissionen i nogen Retning. Det ærede Medlem staar her og siger, at Socialdemokraterne i Esbjerg-Ligningskommissionen mener, at den Minimumsskat, der er lagt, er alt for høj, men de ere bundne ved Vedtægten. Men det er dette, der er absolut galt, det er jo det, der er ren og skær Fabel. Skattevedtægten foreskriver intet som helst. Den siger ene og alene, at for hver enkelt Skatteyder skal Skatten lægges og ansættes i Portioner. Men den foreskriver absolut intet om, hvorvidt den enkelte Skatteyder skal paalægges $\frac{1}{2}$, eller 4 eller 10 Portioner; dette ligger ene og alene under Ligningskommissionens Myndighed. Det er derfor mere end uforstaaeligt, at det ærede Medlem virkelig vil staa op og sige, at Sagens Kærne er den, at Vedtægten er lavet af Højre og Venstre for at komme Arbejderne til Livs. — Hvad angaar Hovedspørgsmaalet, det indenrigsministerielle Cirkulære, tror jeg, at efter de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede Medlem, maa enhver erkende, at nu er den Kamp afsluttet, nu er Sagen reduceret til det, den er, og Fraserne til Ende. Dog skal jeg tilføje, at naar det ærede Medlem beklagede, at jeg ikke havde omtalt en Forespørgsel, der i sin Tid har været stillet her i Tinget om Vedtægten i Aalborg, saa er det, fordi det netop gjaldt det helt modsatte af det, der nu er Tale om. Man havde i Vedtægten for Aalborg Kommune fastsat, at Indtægter under 600 Kr. skulde ansættes til Nul, ikke svare Skat, medens det nu er bestemt i Loven og lige saa udtrykkelig hævdet i Cirkulæret, at fremtidig maa ingen Indtægt ned sættes saa meget, at Skatteydelsen helt bortfalder.

Borgbjerg: Jeg skal bestræbe mig for at udtale mig saa kort, at det kunde lykkes at føre Finanslovdebatten til Ende i dette Møde. Til den ærede Finansministers Tale i Aftes vil jeg sige, at det forekom mig lidt besynderligt, at han ankede over, at han ikke var bleven angreben af mig

for den bekendte Fuldmægtig-Affære i Statistisk Bureau, han havde savnet et Angreb. Det er ellers ikke det, Ministrene klage over, at jeg ikke angriber dem. Jeg beder ærede Medlemmer og den ærede Finansminister om at efterlæse Rigsdagstidenden, Spalte 209—10, der findes paa en halv Spalte et meget bestemt Angreb i Anledning af denne Sag. Jeg sammenligner denne Affære med den bekendte Pakmesteraffære, jeg anfører den Erklæring, som Chefen for Statistisk Bureau har afgivet om, at Rigsdagshvervet var uforeneligt med vedkommende Embedsmands Stilling i Statistisk Bureau, en ganske tilsvarende Erklæring til den, som Juul-Rysensteen gav over for Pakmester Pedersen, og jeg ankede over, at Finansministeren har dækket derover, tiet dertil, og endogsaa paa et offentligt Møde — det var det, Finansministeren sigtede til — i alt væsentligt har forsvaret det. Jeg ankede endelig over den mærkværdige Erklæring, som en tidligere Direktør for Statistisk Bureau afgav i „Berlingske Tidende“, hvori han offentliggjorde vedkommende Embedsmands Skudsmaal, noget, der aldrig tidligere har været Skik og noget, der forekommer mig ganske usømmeligt. Den ærede Minister kalder det ikke et Angreb, saa faar han lade være at kalde det et Angreb, jeg har opfattet det som et Angreb, og jeg synes ikke, at det gav Ministeren nogen Grund til ikke at svare.

Til den ærede Kultusminister skal jeg sige, at hans sidste Forsvar for Regnestykket i Ringkøbing af 13. September forekom mig ikke bedre end de tidligere. Nu havde Kultusministeren fundet ud, at man skulde tage Tillægsbevillingsloven med, man kunde derfor ikke tage Statsregnskabet for Finansaaret 1895—96, thi det var ikke fuldt Højres og de moderates, det ny Venstrereformparti havde en lille Andel deri, nemlig Andelen af det, der er behandlet i Tillægsbevillingsloven. Jeg har set efter, og jeg har sammenlignet de to Tillægsbevillingslove for 1894—95 og for 1895—96, og jeg finder en Forskel derpaa af godt 100,000 Kr. Jeg ved ikke, om Venstrereformpartiet har hele Æren deraf, eller om en hel Række andre Spørgsmaal spiller med ind, hvad de godt kunne gøre. Men dette betyder intet lige over for det Regnestykke, som den højtærede Minister stillede op i Ringkøbing, at Venstrereformpartiet havde Æren af en Nedgang paa 3 Mill. Kr., som Ministeren selv har indrømmet kun var $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., naar man tager Hensyn til de civile Udgifter paa